

Drabanten Gustaf Örn

The image shows a musical score for the song 'Drabanten Gustaf Örn'. It consists of four staves of music in a 2/4 time signature. The melody is written on a treble clef. The lyrics are written below the notes. The score includes various musical notations such as accidentals, dynamics (C, G7, F), and phrasing slurs. The lyrics are: 'Kung Karls bedrifter flö-go kring he-la jordens ring för- sto- ra-de av många och un- der-ba-ra ting. Hans namn med stolthet nämndes i ko- ja och pa- lats, hans bild i ver-je boning på väg-gen ha-de plats.'

En dag då konung Ludvig vid bordet satt och åt
omgiven av sitt hovfolk i all sin prakt och ståt
han yttrade: Jag skulle bra gärna vilja se
hur svenske kungens bussar se ut och sig bete.

Då reste vår minister sig upp från bordets rund
och sade: Eder önskan kan ske i denna stund,
ty en av hans drabanter som kom med bud i går
hos vakten utanföre vid slottets port han står.

Låt honom genast komma till oss i salen in,
utropade kung Ludvig så glad uti sitt sinn,
och fröknar och prinsessor, en rad så lång och skön
de sågo på ministern och höjde samma bön.

Snart hördes vapenskrammel och tunga steg vid dörrn,
och in i salen trädde drabanten Gustaf Örn.
Han gjorde krigarställning så golvet darrade
och skyldra med geväret så fönstren skallrade.

Lång var han som en jätte och hög och axelbred
med gråsprängt hår som räckte till skulderbladen ned.
Hans ansikte var krutstänkt med många svärdshugg på,
som ännu lyste röda, hans ögon voro blå.

På huvudet han hade en stor bredskyggig hatt,
och slutet tätt kring livet ett älghudskyller satt.
Om midjan satt ett bälte, ovanligt brett och stort
med breda soljor fästade på vederbörlig ort.

Vid sidan hang hans slagsvärd, blankt som en solklar våg
och uppå vänstra armen man tvenne handskar såg.
Av buffelläder voro hans stövlar likaså
med järnbeslagna sulor och stora sporrar på.

När kungen och hans hovfolk på honom länge sett
varunder mången av dem hans ansikte belett,
de yttrade: Man skulle förfriskning honom ge,
på det man också skulle hans matlust kunna se.

Då trädde fram en junker med fin konfekt och vin
och bjöd åt karolinen, som med en fryntlig min
den hela flaskan tömde uti ett andedrag
och sen konfekten sväljde uti ett enda tag.

Där stod han hög och ståtlig liksom ett gammalt träd.
Han kan ej vara farlig att fäkta lite med.
Så tänkte en fäktmästare som på ett artigt sätt
åt karolinen räckte en liten nätt florett.

Men denne stod orörlig och klingan icke tog
varför fäktmästarn honom på näsan fintligt slog
till hovets stora nöje som såg på detta spratt.
De reste sig från bordet med munterhet och skratt.

Då brunno bussens ögon, ett steg framåt han tog
och fransmannen för örat med flata handen slog
så att han for i väggen och dog i samma stund,
och blodet stänkte därvid i salens vida rund.

De sköna föllo neder i vanmakt en och var,
och själva kungen bleknade för en så bister karl.
Men vår minister skyndade att föra honom ut
från det bestörta hovet och därmed var det slut.

Det säges att det synes ett håll i väggen där
som fransmannen har stupat. Det tydas kan så här:
Till minne av en örfil utav en karolin
som inte ville fäkta men slåss av bara hin.